

Гне *Неизцърпими* ! Развѣй си знамето, *сипиши* лопитѣ (дори частни) дѣла на всички *име* още живи нашенци, които сж управявали и претендиратъ да управля-
ватъ Българската държава, нейните ок-
рѣжия и околии, и като при туй изгѣ-
нствъ прѣдъ обществото сж *подписа си*.
и да се унае, кой сте вий, който из-
гладвате, по стила на статията ви, да
сте *ангелъ непороченъ*, бждѣте увѣренъ,
же трѣгне всѣки избирателъ подиръ васъ,
и да извадете народа ни въ Ханаанъ.
Ако дѣлата ви сж похвални, и да сте
направили при извършването имъ грѣшки,
въраже. вамъ поне тѣ ще бждатъ про-
стени, макаръ вий да не сте простили
нищо никому нито на дѣда Славейковъ,
Б. Стоиловъ, нито на П. Каравеловъ, и
т. т. което се разбира отъ остроото перо,
къ което сте написали въпросната ста-
тия и сте сложили подъ нея лъжовното
име *Неизцърпими*, па ви считаже чуждъ
народу ни, когато ако бѣхте се подписа-
ли съ истинското си име, щѣше всѣкой
да оцѣни еремейския ви плачъ — като
иже, *що сте вий извършили*.

Не сте ли чували, че „не по словата,
по дълга познава се свой.“

Варна, 18 Май 1905 г.

КР. МИРСКИ.

Х Р О Н И К А.

— Почти всички партийни органи отбелязаха ходенето на Софийските учители въ Рождения, а нѣкои отъ ежедневнитѣ вѣстници още пишатъ по посрѣщането и испращането имъ тамъ. На връмето си и ний оповѣстихме, че съжитѣ учители ще посѣтятъ и градътъ Варна. И наистина тѣ дойдоха на опредѣленото време и бѣха посрѣщани отъ своитѣ колеги на гарата. На другата вечеръ тѣ бѣха поканени на „по чаша бира“ отъ варненскитѣ си другари по професия, но каква е била изненадата имъ когато, на вратата на салона сж бивали посрѣ-

щани съ предложението да даватъ по 50 ст. за входъ. Разбира се че тѣ сж внасяли лештата си съ подсмиване подъ мустакъ, и съ мисълъта останаха ни паритѣ отъ Рождния, защо да не похарчемъ тукъ по нѣкоя стотинка за черпна на нашитѣ другари въ Варна. Освѣнъ това тукашнитѣ учители отъ основното училище рѣшили че на тая срѣща не трѣбва да присѣтствуватъ и учители отъ гимназиитѣ, а жененитѣ имъ колеги да отидатъ безъ женитѣ си. Защо е било това рѣшение ний незнаемъ, но знаемъ едно че нѣкога основнитѣ учители се оплакваха че учителитѣ отъ държавнитѣ училища странели отъ тѣхъ, а сега тѣ избѣгватъ срѣщи съ послѣднитѣ, че вечерята сж биле допустнати на срѣщата имъ само нѣкои гимназиални учители. На срѣщата не само че никой отъ тукашнитѣ учители не е привѣтствувалъ гоститѣ съ добръ дошлѣ, а напротивъ послѣднитѣ имъ декламирали и пѣли прѣси. Ний прѣдаваме всичко това безъ коментарии.

— На 13 ид. м. се започватъ въ Варна изпититѣ въ първоначалнитѣ училища.

— На 18 того мѣстната Град. Общ. Театрална трупа „Напрѣдък“ отпразнува годишният си празникъ въ честь на който вечерта даде литературно музикална вечеринка въ салона „Съединение“ съ доста добръ отбрана програма, която бѣ изпълнена задоволително. Особено силно впечатление направиха диктациитѣ „Левски“ отъ Ив. Вазовъ и „Поема на отчаяния“ отъ Ламартина, изтълени отъ ново постъпалиятъ въ трупата актьоръ, г Савва Стояновъ, които изтъкнаха таланта на тоя младъ труженикъ по сценичното искусство, съпроводени съ бурни аплодисменти.

ХАНЪ На пята Варна—Добричъ въ с. Аджемтеръ, принадлежностъ на пок Нерсееъ Г. Каракашовъ, дава се подъ намѣъ или се продава, споразумение до Бр. Хаджоланъ Варна.

си част, той чу чудния гений, който му каза какво е той и го осъди за всѣкога. Съ послѣдния звукъ, надналь отъ струнитѣ на цигулката на гениалния С-ца, прѣдъ него се яви всичката тайна на искуството, и гения, който бѣ вѣчно младъ, могъщъ и истински, го задави съ своята истина. Стана явно, че всичко, което само въ таинственитѣ, неосезаемитѣ мъчения му е тѣгнulo въ цѣлия му животъ; всичко, което до сега само е бѣлнувалъ неосезаемо, неумовимо въ сънищата си, което макаръ и да му се е показвало по нѣкога, но отъ което съ ужасъ е бѣгалъ, като заслоняваше съ лъжа цѣлия си животъ; всичко, което прѣдчувствуваше той, но отъ което се боѣше до сега, — всичко това веднага засия прѣдъ него, откри се прѣдъ очитѣ му, които упорито до сега не искаха да признаятъ свѣтлината за свѣтлина, тъмнината за тъмнина. Но изгнана бѣ непопосима за неговитѣ очи, които за пръвъ пѣтъ вицкнаха въ всичко, което е било, което е и което го очакваше: тя ослѣпи, изгори неговия разумъ. Тя, като молния, удари отведнажъ върху му. Веднага се свърши това, което чака прѣзъ цѣлия си животъ съ прѣмиране и трѣпетъ. Оказъ се, че прѣзъ цѣлия му животъ е висяла сѣкирата надъ главата му, прѣзъ цѣлия си животъ е очаквалъ всѣка секунда удара ѝ и — най послѣ, ударътъ послѣдва. Ударътъ бѣ смъртенъ. Той поиска да избегне отъ сѣда, но нѣмаше на какъ да се бѣга; послѣдната надежда изчезна, про-

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЬ

Чръвъ настоящето си искаваха от
мое име и от името на малолѣтното си
дѣте Владимиръ благодарностъ къмъ о-
сигурителното за животь дружество „НЮ-
ИОРКЪ“ за гдѣто въ кхсо врѣме ми
плати чръвъ мѣстния агентъ Хр. Бай-
ковъ сумата петъ хиляди (5,000) лева
златни, за която бѣ осигуренъ живота
на покойния ми мъжъ Димитръ Хр. Бо-
евъ.

Гр. Станимака, 8 Мартъ 1905

Т. Д. Боева

ЛЕОНЪ ШВАРЦЪ,

Шивачъ на жжжи дрѣхи, пристигвалъ
отъ Цариградъ и се установява тукъ въ
улицъ „Марушева, 1 участъкъ. Приема по-
ръчки, които изпълнява по френски кро-
ежъ. Недоволилъ отъ работата, могатъ
да не взематъ поръченото. 4—4

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 2436.

На основание протоколното оирѣдѣ-
ление подъ № 1867 отъ 21 Юний 1901
годъ на Варненскій Окр. Сѣдъ, за про-
давање недвижнмѣ имоти на покой-
ния Христо Ивановъ обявяваъ, че отъ
послѣдното двукратно публикување на
поящегоъ въ единъ отъ мѣстиятъ вѣст-
ници и въ продължение на 31 дни съ

правопдаване въ 24 часа 5 % ще
продавамъ публично:

Едно лозе отъ 4080 кв. метра, па-
ходяще се въ Варненските лозя, жѣст-
ността „Голѣа Кокарджа“ при съѣди:
Василь и Георги Панчеви и дере.

Първоначалната оцѣнка 60 лева

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣгледатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ни.

г. Варна, 13 Май 1905 г.

2-2 И сжд. п-въ И. К. Молловъ

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 2000

На основание постановлението издадено отъ 1 Варнен Мир.Судия на 4 Февруарий 1902 г., съ което се разрѣшава продажбата на должозначенитѣ недвижими имоти принадлежачи на покойния Калчо Петровъ отъ гр. Варна. Обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето вѣдѣиѣ отъ вѣстнитѣ вѣстници и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5 % ще продавамъ публично: 1) Лозе отъ 13 декара въ вѣстността „Кемеръ Дерѣ“, при съсѣди: Х. Г. Янакевъ, Нади Петковъ, Андоъ Стойковъ, и пхтъ оцѣнено за 500 лв. 2) Лозе отъ 3 декара въ вѣстността „Коваялъкъ“, при съсѣди: Христо Зисовъ, Петко Московъ, Димитъръ Ив. Пехливановъ и пхтъ оцѣнено за 125 лева. 3) Лозе отъ 2 декара въ вѣстността „Франга Дерѣ“, при съсѣди: Андоъ Петровъ, Александра Петрова, рѣка и пхтъ, оцѣнено за 100 лева.

Желающият да купят имота могат да прегледат книгата по продажбата и да наддават всеки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 21 Май 1905 год.

1—2 III Сѣд. Приставъ: Н. Ангеловъ

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 701

За удовлетворение иска на Аргюнь Сукязовъ изъ Варна по издадения изпълнителен листъ М 3641 отъ 12 Юний 1902 год. на II Варнен. Миров. съдъ, противъ Велю Жейковъ отъ с. Кара-Хюсепъ за 113 лв. 85 ст. и др обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Извѣстникъ“ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5 % ще продавамъ публично: 1.) Нива въ мѣст.

падна послѣдното удумване. Тая, която толкова на години му тѣгнеше, която му не даваше да живѣе, тая, съ смъртта на която, спорѣдъ неговото слѣпо вѣрване, той трѣбваше веднага да възкрѣсне, — умрѣ. Най послѣ той бѣше самъ, него го нищо не събѣняваше; той стана най-послѣ, свободенъ. Най-послѣ, съ болѣзнено отчаяние, искаше той самъ да се сѣди, да се отсѣди неомолимо и строго, като безпристрастенъ сѣдия; но отслабналъ му лѣжъ можѣ само да повтори послѣдната музикална фраза на гения ... Въ това мигновение, безумието, което го пази десетъ години, неизбѣжно го поразѣ.

IV.

Азъ медленно се поправяхъ: но когато се вдигнахъ съвсемъ отъ постелката, умътъ все още бѣше въ нѣкакво си оцѣпенѣние и дълго врѣме неможахъ да разбера какво се бѣ случило съ менъ. Биваха мигновения, когато ми се струваше, че сънувамъ и мене ми се искаше всичко, което се бѣ случило съ мене да се преобърне въ сънъ! Като си леглахъ вечеръ, мене се ми се струваше че нѣкакъ ще се събуди, въ напето бѣдоо жилище и ще видя баща си и майка си.. Но, най-послѣ прѣдъ мене се разлясни моето положение и азъ малко по-малко разбрахъ, че съмъ останала съвършено сама и че живѣя при чужди хора. Тогава за пръвъ пътъ почувствовахъ азъ, че съмъ сирота.

Азъ почнахъ жадно да се вглеждамъ въ вси-

Азъ разгледахъ бабата съ очилата на носа, високия господинъ, който ме гледаше съ дълбоко състрадание; послѣ младата прѣкраса дама и най послѣ побѣдѣния старецъ, който ме държеше за ржката и гледаше на часовникътъ. Азъ се пробудихъ за новъ животъ. Единъ отъ тѣхъ, които срѣцнахъ въ врѣме на тичането ми, билъ князь Х-ий, и азъ съмъ паднала при ратата на неговата кѣща. Когато, послѣ дългитѣ разпитвания, узнали, коя съмъ азъ, князя, който бѣ проводилъ билетъ на баща ми за въ концерта на С ца, поразенъ отъ странността на случая, рѣшилъ се да ме прибере въ кѣщата си и да ме възпита ведно съ дѣцата си. Почнали да дирятъ какво е станало съ баща ми, и узнали, че билъ задържанъ отъ нѣкого си гнѣтъ отъ града, че лежалъ въ припадѣкъ и побъркване. Завели го въ болницата, гдѣто сѣдѣ два дни умрѣлъ.

Той умрѣ, защото такава смъртѣ за него бѣ
необходимостъ, естествено слѣдствие на всичкия
му животъ. Той тѣй трѣбваше да умрѣ, когато
всичко, което поддържаше живота му, изведнѣжъ
рухна, разсѣя се като призракъ като безплътна
пуста мечта. Той умрѣ, когато изчезна послед-
ната му надежда, когато въ едно мигновенно
прѣдъ него самия се роди и излѣзе въ ясното
съзнание всичко, съ което отъ първо се лѣгалъ
и поддържалъ живота си. Истината го ослѣпи
съ нестерпимия си блѣсъкъ, и което бѣше лѣжа,
стана лѣжа и за него самага. Въ последния

